

DenkGroen

Relatieblad juli 2011

Bewonersparticipatie • Welkome
geveltuintjes • Leefbaarheid •
Green roof professional

Geveltuintjes
meer dan
welkom

Lees dit artikel op pagina 7

Geveltuin in stad

3 Maatschappelijke opdracht

Wat is dat toch, die toenemende aandacht van woningcorporaties voor de leefbaarheid in de wijken en de daarmee gepaard gaande focus op duurzaamheid en groen? Ymere ziet het als een maatschappelijke opdracht en heeft zelfs een speciale groenadviseur aangesteld.

4|5 Project • Doe-het-zelf ontwerp

Bewoners die hun eigen, collectieve binnentuin ontwerpen. Het is een van de meest vergaande vormen van bewonersparticipatie. Woonstad Rotterdam heeft het gedaan met het project De Binnentuin van Overschie.

6|7 Green facts

Nieuwsberichten over meer dan welkome geveltuintjes, de voor- en nadelen van droogte, overheidsbeleid op leefbaarheid, een geslaagde tuinactiedag en niet te vergeten: een column over de liefde van een tuinontwerper voor keien.

8|9 Project • Tropische moestuin

Woningcorporatie Ymere heeft de bewoners van de 22 appartementen van een Surinaamse woongroep voor ouderen nauw betrokken bij de inrichting van de binnentuin. Ze wensten een eigen moestuin. Het werd een moestuin met tropische uitstraling.

10 Visie • Duurzame leefbaarheid

Groenontwerpers en hoveniers verkeren in een bijzondere positie. Ze zorgen voor een groenere omgeving en dragen zo bij aan een beter milieu. Het is echter belangrijk bewoners bij het planproces te betrekken. Dit bevordert de saamhorigheid en daarmee de leefbaarheid.

11 Nieuwbouw • Green City Project

Werkgelegenheid creëren tégen de conjuncturele ontwikkeling in. "Dat kan heel goed", vindt Carolien Kernkamp, "zeker wanneer dit gepaard gaat met een investering in duurzaamheid." Het *Green City Project* maakt het mogelijk.

12 De klant • Trots op je buurt

Woningcorporatie Vestia Rotterdam Zuid heeft als doelstelling 'trots kunnen zijn op je buurt'. De huurders worden nauw betrokken bij het realiseren van de doelstelling. "Het is niet van 'u vraagt en wij draaien'."

Colofon

Denk Groen is het relatiemagazine van de Van der Tol Groep BV en heeft een oplage van 3000 stuks. Het blad verschijnt twee keer per jaar.

Realisatie: Amazing Media

Redactie: Aart Veerman (Van der Tol), Britta Mantel (Van der Tol), Ronald de Kreij (de Schrijfzaak)

Redactieadres: Kijk op www.vandertolbv.nl

Ontwerp en vormgeving: Graphic Invention

Illustraties en fotografie: Norbert Waalboer, Arjan Jan Stada, Cora Koning, Van der Tol

Drukwerk: Drukkerij Jan Evers

Vestigingen in de regio's:

Noord-Holland, Zuid-Holland en Utrecht

Groepsactiviteiten
 Terreininrichting
 Bestrating en Riolering
 Binnenbeplanting
 Boomverzorging
 Daktuinen en Vegetatiedaken
 Onderhoud en Beheer
 Design & Construct

Leefbaarheid is maatschappelijke opdracht

Wat is dat toch, die toenemende aandacht van woningcorporaties voor de leefbaarheid in de wijken en de daarmee gepaard gaande focus op duurzaamheid en groen? Ymere heeft hiervoor zelfs een speciale groenadviseur aangesteld.

Op dit moment zijn moestuinprojecten erg hot

Integratie, werkgelegenheid, ontmoetingsplekken bieden... Het zijn geen onderwerpen waar woningcorporaties zich traditioneel mee bezig houden. Maar tegenwoordig wel, en steeds meer. De Amsterdamse woningcorporatie Ymere bijvoorbeeld heeft dertien 'aandachtswijken' benoemd waar een groep van specialisten verenigd in een Taskforce Wijkaanpak zich bezighoudt met het onderwerp leefbaarheid.

Marjan Kootwijk heeft als projectleider van deze taskforce een aantal groenprojecten gerealiseerd en is nu groenadviseur bij Ymere – op zich al een bijzondere functie bij woningcorporaties – en herenigt in haar twee zeer toepasselijke opleidingen: sociaal-cultureel werk en hovenier. "Enkele jaren geleden hebben de corporaties van de politiek een maatschappelijke opdracht gekregen die verder gaat dan alleen het verhuren van woningen",

zegt Kootwijk. "Ze zijn verantwoordelijk geworden voor de leefbaarheid van steden en buurten. Dit betekent dat ze moeten investeren in de kwaliteit en veiligheid van de openbare ruimte. En de laatste tijd dringt steeds meer het besef door dat je dit het beste kunt doen door de bewoners hier nadrukkelijk bij te betrekken."

Ymere is zeker niet de enige in het land die zo opereert. Vrijwel iedere zichzelf respecterende woningcorporatie kent wijk- en tuinprojecten waarbij bewoners om inspraak is gevraagd wat betreft inrichting, onderhoud en gebruik van hun wijk, inclusief het groen. Kootwijk: "Op dit moment zijn moestuinprojecten erg hot. Dit betekent dat we het beheer en het onderhoud van de tuinen voor een deel aan de bewoners overdragen en dat ze de opbrengst zelf mogen houden. Maar aanvullend onderhoud blijft noodzakelijk. Dan is het handig als je een hovenier hebt die creatief meedenkt en flexibel met de ontwikkelingen omgaat, zoals Van der Tol. Die doet hier alleen nog het noodzakelijke aanvullende werk, en dat spaart de bewoners ook weer geld uit. Een dergelijke betrokkenheid is ook gewenst bij andere leefbaarheidsprojecten rond bijvoorbeeld het bevorderen van de werkgelegenheid, waarbij jongeren een kans krijgen een praktijkopleiding tot hovenier te volgen."

Niet alleen de bewoners profiteren van de extra aandacht voor leefbaarheid, maar ook de woningcorporaties zelf. "De wijk krijgt een impuls. Er is minder vernieling en verpaupering, meer aandacht voor bescherming en de waarde van het onroerend goed stijgt of blijft op zijn minst op peil. Dat is niet alleen sociaal, maar ook bedrijfseconomisch gezien heel aantrekkelijk", aldus Kootwijk.

(zie ook de artikelen over de Surinaamse binnen- annex moestuin op pagina 8-9 en over het Green City-werkgelegenheidsproject op pagina 11)

Bewoners ontwerpen eigen **bin**

Bewoners die hun eigen, collectieve binnentuin ontwerpen. Het is een van de meest vergaande vormen van bewonersparticipatie. Woonstad Rotterdam heeft het gedaan met het project De Binnentuin van Overschie.

Alstublieft, hier heeft u modellen van grasveldjes, bloemenperken, boompjes, tuinstoelen en -bankjes, speeltoestellen en zo meer. Gaat u maar aan de slag: ontwerp uw eigen binnentuin! En zo bogen de huidige en toekomstige bewoners van het appartementencomplex in de Rotterdamse wijk Overschie zich over de inrichting van hun gezamenlijke tuinen. Het naoorlogse complex bestaat uit vijf parallelle woonblokken met huur en koop eengezinswoningen en appartementen met in totaal vier tussengelegen collectieve tuinen.

Nu was het ook weer niet zo dat de bewoners het allemaal helemaal zelf moesten bedenken. Initiatiefnemer Woonstad Rotterdam had ontwerpster Audrey Coert van het bureau Land-made om advies én enkele eerste voorzetten gevraagd. "Ik heb concepten en inrichtingsideeën gepresenteerd voor vier ontwerpen: een siertuin, een speeltuin voor jong en oud, een natuurtuin en een pluktuin", zegt ze. "Mijn uitgangspunt was de bewoners te inspireren met thema's die uitnodigen tot een gevarieerd en actief gebruik van de tuinen. Die kunnen een belangrijke

nentuin

Concept ontwerpen

De binnentuinen komen tot stand op basis van een vergaande vorm van inspraak

ontspannings- en ontmoetingsplek voor de bewoners vormen en daarmee de sociale cohesie versterken en het woongenot vergroten. Meer dan de huidige inrichting van de tuinen dat nu doet.”

Coert presenteerde haar visie voorafgaande aan de workshop tijdens de bewonersavond. “Ik kreeg erg leuke reacties”, zegt ze, “maar het was uiteindelijk aan de bewoners om zélf aan te geven welk soort tuin zij willen. De invulling daarvan konden ze ter plekke maken aan de hand van de maquettes.”

Definitief ontwerp

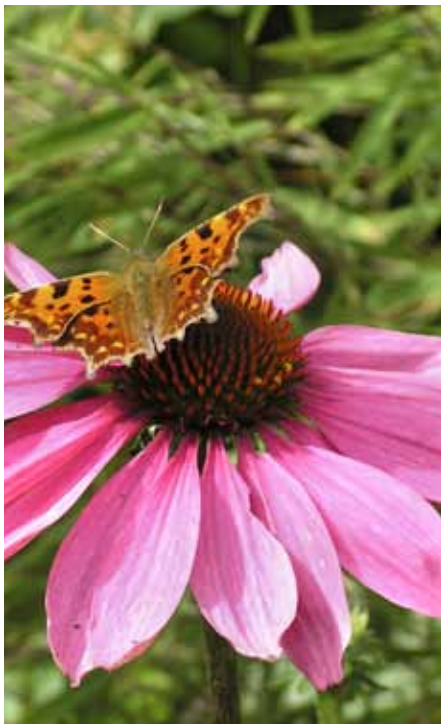
Coert heeft de ideeën van de bewoners verzameld en werkt momenteel aan een definitief ontwerp. Dat zal ze eerst aan Woonstad Rotterdam presenteren en aansluitend aan de bewoners. Met de aanleg, uitgevoerd door grootstedelijk hovenier Van der Tol BV die aansluitend ook het onderhoud op zich neemt, zal echter niet eerder dan in oktober begonnen worden. Coert: “Ik heb overeenkomsten gevonden in de verschillende wensenlijstjes, en die probeer ik nu te vertalen naar een vorm die herkenbaar is voor alle vier de tuinen.

Het worden vier verschillende tuinen, maar het zal wel duidelijk zijn dat ze allemaal ‘familie’ van elkaar zijn.”

De overeenkomsten zullen bijvoorbeeld terug te vinden zijn in de zonering van de tuinen: de speelplekken en ontmoetingsplekken komen aan de drukker westzijde – bij de snelweg – en de rustiger zitplekken aan de oostzijde. Daarnaast is voor alle tuinen een sterke voorkeur voor kleur uitgesproken: dus veel bloeiende planten en heesters.”

Droogte soms ook goed...

De aanhoudende droogte van dit voorjaar in ons land heeft niet alleen maar negatieve effecten op de natuur. Er zijn ook partijen die profiteren van de uitblijvende regen. Dat zijn echter vooral dieren. Meer concreet: insecten.

Verzuring, vermisting en verzilting van de grond. Het zijn allemaal effecten van verdroging waar we niet op zitten te wachten. Voorjaarspaddestoelen blijven weg, planten kunnen niet ontkiemen, pas wél ontkiemde planten groeien slecht, bomen hebben het moeilijk en verliezen blad...

Maar de droogte kent ook winnaars. Veel vlindersoorten doen het juist goed in een droog voorjaar – maar moeten daarna wel weer hopen op een natte zomer – en algen – vooruit, niet veel mensen zitten hier op te wachten, maar toch – floreren ook in droge periodes. Dus ook hier geldt: *elk nadeel heeft z'n voordeel* en vice versa, al zijn de nadelen aanzienlijk veelomvattender dan de voordelen.

Geslaagde tuinactiedag

Woonstichting De Key heeft in samenwerking met Van der Tol een geslaagde actiedag voor de bewoners in De Punt in Amsterdam-Noord kunnen realiseren.

Tijdens een zonnige middag werden tuinen opgeschoond en verharding opnieuw gelegd. Ook zijn er hagen geplant en bomen gesnoeid. Insteek van de dag was de bewoners meer bij hun buurt te betrekken en ze te stimuleren hun tuin beter en vaker te onderhouden. Naast de inzet van de hoveniers stond ook hun actieket paraat en werd er zomergoed uitgedeeld.

Overheid heeft beleid op leefbaarheid

Een dichter kan er ongetwijfeld goed mee uit de voeten, de woorden; overheid, beleid en leefbaarheid. Feit blijft dat de overheid beleid heeft op leefbaarheid.

Zelfredzame buurten, het opruimen van zwerfvuil, een vouchersysteem voor bewonersinitiatieven... er is de rijksoverheid veel gelegen aan het

verbeteren van de leefbaarheid in wijken. Toch is de aandacht van het verantwoordelijke directoraat-generaal Wonen, Wijken en Integratie van het ministerie van Binnenlandse Zaken vooral gericht op probleemwijken. De nadruk ligt hierbij vooral op bewonersparticipatie. Groen speelt binnen dit alles een absoluut ondergeschikte rol. Gelukkig zijn er ook nog de gemeenten, die meer oog hebben voor groen als randvoorwaarde ter verbetering van de leefbaarheid in wijken. Zie bijvoorbeeld het bericht over geveltuintjes elders op deze pagina's.

Column

Annemieke Langendoen

De liefde is duur

Geveltuintjes meer dan welkom

In de grote steden zijn geveltuintjes meer dan welkom. De gemeenten moedigen de aanleg ervan dan ook stevig aan. Utrecht geeft bijvoorbeeld financiële ondersteuning, terwijl Amsterdam zelfs aanbiedt om op verzoek een geveltuin gratis te komen aanleggen.

Geveltuinen verhogen de leefbaarheid van een wijk, zijn goed voor het milieu en ze gaan graffiti tegen. En dus zien veel steden geveltuinen wel zitten. Maar ook boomspiegels (vierkante miniatuurtuintjes rond bomen op het trottoir) en plantenbakken op straat zien de gemeenten graag. Ze mogen allemaal worden aangelegd zonder al te veel

gedoe. In Utrecht is geen toestemming nodig, in Amsterdam doorgaans wel (al verschillen de eisen per deelgemeente) en Den Haag is nog iets strenger. Maar één ding hebben de grote gemeenten gemeen: ze willen het allemaal, moedigen het zelfs aan en bieden desgewenst hulp. Niet alleen financieel of bij de aanleg, maar ook in de vorm van tips voor de beste plantensoorten en het bijbehorende onderhoud.

Ruim 10 jaar geleden kwam er op het werk een man langs om zijn producten aan te prijzen. Het was liefde op het eerste gezicht. Hij had een spannend koffertje bij zich en een mooi verhaal. Over elk product in het koffertje was wel iets te vertellen: de vindplaats, het gewicht, de toepasbaarheid, of de verschillende afmetingen van het product. Dit koffertje mochten we houden. Maar, werd erbij vermeld, er was een mooiere koffer beschikbaar met nog meer spannende zaken erin. Dát koffertje kostte geld. Daar moest je destijds honderd gulden voor betalen.

Zoals dat in die tijd ging maakte ik een verslag en stuurde dat met koffertje en al de postronde in. Toen ik de post retour ontving, zat er een briefje van de baas op geplakt met de opmerking: 'De liefde is duur'. Hiermee was voor hem het verlangen naar het nog mooiere koffertje afgedaan. Het moest maar bij verlangen blijven.

De jaren daarna koesterden de ontwerpers het koffertje en natuurlijk mijmerden we over wat voor moois er in de dure koffer gezeten zou kunnen hebben. 'De liefde is duur' werd een gevleugelde uitspraak bij projecten als er diep in de buidel getast moest worden om iets bijzonders te bereiken.

Vorig jaar kwam ik het koffertje toevallig tegen. Het zag er niet meer zo fris uit, maar er zaten nog steeds mooie materialen in. Eindelijk had ik een project waarbij ik iets moois uit onze koffer kon gebruiken. Maar helaas bleef het opnieuw bij verlangen, want het bedrijf bleek niet meer te bestaan en andere leveranciers konden niet de juiste maten leveren.

Zo gaat dat met de liefde. Doe er meteen wat mee, dan komen er mooie dingen van en stel niet uit tot later. Mijn eigen raad neem ik ter harte: bij de volgende verliefdheid stel ik niets meer uit, zelfs niet als het gaat om een koffertje vol keien.

Annemieke Langendoen,

ontwerper bij Hollandsgroen

Binnentuin, Amsterdam

Tomaten, bloemkool, aubergines... heerlijk. Wat dat betreft is deze binnentuin net een gewone moestuin. Maar de kouseband, klaroen en Surinaamse komkommers maken de tuin toch ook weer anders. Meer een moestuin met tropische uitstraling.

Een moestuin met tropische uitstraling

In de Juliana van Stolbergstraat in Amsterdam wonen Surinaamse ouderen samen in een woongroep. De binnentuin van de woongroep is de ontmoetingsplek bij uitstek. De bijzondere beplanting en de speelse vormgeving geven de tuin een tropische uitstraling. Er is ook een kas waarin de bewoners zelf groenten kunnen kweken. En dat doen ze. Volop. Maar ook daarbuiten. Bonen, rozemarijn, lavendel en andere 'gewone' bloemen en planten natuurlijk. De woongroep en de tuin dateren uit 2003. Bij de oplevering heeft woningcorporatie Ymere de bewoners van de 22 appartementen nauw betrokken bij de inrichting van de tuin. Onder hen bleek de wens te leven een eigen moestuin te hebben. Daarop gaf Ymere stedelijk hoveniersbedrijf Van der Tol

de opdracht deze moestuin met tropische uitstraling én een kas aan te leggen. Het tropische is terug te vinden in de keuze van de beplanting maar ook in de kleuren van de muur en de paden. De woongroep wilde een speelse vormgeving. In de tuin staan vaste planten en op een aantal plekken is ruimte voor bewoners om zelf eenjarige te kunnen planten. Het onderhoud van de tuin gaat in goed overleg tussen de hovenier en de bewoners. Een groot deel van het onderhoud verricht de bewoners zelf. De hovenier werkt aanvullend en onderhoudt de sedumdaken op de schuurtjes. Inmiddels is de tuin tot volle wasdom gekomen en is het in de zomer goed toeven in de schaduw onder de pergola of juist op het bankje in de zon. De tuin heeft hierdoor een

belangrijke sociale functie gekregen. De bewoners ontmoeten elkaar hier voor een praatje of om samen in de kas te werken.

De **woningcorporatie** heeft de bewoners nauw betrokken bij de inrichting van de tuin

Het mes snijdt aan twee kanten

“Het mes snijdt aan twee kanten wanneer woningcorporaties bewoners betrekken bij de inrichting van hun leefomgeving”, meent Peter Heijman die namens Van der Tol veel contacten met corporaties onderhoudt. “Enerzijds krijg je hiermee tevreden bewoners die zuinig op hun woning en tuin zijn. Dat vergroot de aantrekkelijkheid van de buurt en verhoogt de verhuur- of verkoopbaarheid van het onroerend goed.

Anderzijds leven we in een veranderende samenleving waarin we het steeds belangrijker vinden dat mensen niet alleen áchter, maar ook vóór de voordeur leven en begrip krijgen voor wat daar allemaal gebeurt.”

Om de bewoners hiertoe te verleiden, organiseren de corporaties volgens Heijman activiteiten in allerlei gradaties. Variërend van festiviteiten en tuinonderhoudsprojecten tot het compleet opschonen van hele complexen. “Daarmee laat

je zien dat je veel aandacht hebt voor de leefbaarheid van de omgeving. Tegelijkertijd hoop je natuurlijk dat de bewoners hieraan mee gaan doen. Dit alles onder het veelgehoorde motto ‘schoon, heel en veilig.’” Het besef hoe belangrijk groen is in relatie tot leefbaarheid, is volgens Heijman nog maar kortgeleden echt doorgedrongen. “Het is een betrekkelijk nieuw fenomeen, maar heeft inmiddels een hoge vlucht genomen.”

Leve duurzame leefbaarheid

Groenontwerpers en hoveniers verkeren in een bijzondere positie. Ze zorgen voor een groenere omgeving en dragen zo per definitie bij aan een beter milieu. Hoe anders is dat in veel andere bedrijfstakken. Daar moet men moeite doen het veelal milieubelastende imago op te poetsen. Dit wil echter nog niet zeggen dat de groene sector nu op zijn lauweren kan rusten.

De groenontwerpers van Hollandsgroen zijn zich hier goed van bewust en zoeken bij iedere ontwerpogave naar mogelijkheden om de leefbaarheid en duurzaamheid te vergroten. Een omgeving is leefbaar als bewoners er van kunnen (gaan) houden. Met als gevolg meer sociale betrokkenheid. Minder vernielingen, meer bescherming. Een omgeving is duurzaam als de aanleg en het beheer geen gevaar opleveren voor het milieu, nu en in de toekomst. Duurzaamheid is een voorwaarde om de leefbaarheid op langere termijn te kunnen waarborgen. Groenontwerpers zijn opgeleid bewust om

te gaan met water, grond, flora en fauna. Dat zit er als het ware ingebakken. Toch heeft Hollandsgroen besloten dit aspect expliciet in het standaard 'programma van eisen' op te nemen. Elk project gaat gepaard met een biodiversiteitscheck. Daarbij vragen we onszelf af wat een nieuwe inrichting aan flora en fauna kan bieden en hoe we voor een belangrijke meerwaarde kunnen zorgen. Ook de milieueffecten van het vereiste onderhoud worden tegen het licht gehouden.

Betrokken bewoners

Het is belangrijk bewoners bij het planproces te betrekken. Dit is een goed instrument om saamhorigheid en daarmee de leefbaarheid te bevorderen. Zoals onlangs bij het opstellen van een plan voor renovatie van een binnentuin. Op initiatief van de woningbouwvereniging zijn er voor en tijdens het proces ontmoetingen geweest met bewoners. Hiermee zijn mensen bij elkaar gebracht die nog nooit met elkaar gesproken hadden, maar nu nog steeds

regelmatig bij elkaar buurten. Dit laatste kan straks ook in de vernieuwde tuin. Die voorziet in een mooie groene ruimte die uitnodigt om gebruikt te worden. De woningbouwvereniging was bereid geld in deze tuin te steken en heeft daarmee ook geïnvesteerd in de tevredenheid van haar huurders. Leefbaar en duurzaam tuinieren komt neer op kansen zoeken en de meest passende oplossing vinden om die kansen te benutten. In bovengenoemd voorbeeld lagen de kansen in het herschikken van bergingen en het vergroenen van de buitenruimte. Daarmee werd de tuin niet alleen geschikt voor de menselijke gebruikers, maar ook voor plant en dier. Dankzij de nieuwe tuin en dankzij contacten met medebewoners, is het woonplezier toegenomen. 'Houden van je buurt' is een goede graadmeter voor duurzame leefbaarheid.

Annemieke Langendoen,

ontwerper bij Hollandsgroen

Werkgelegenheid creëren tégen de conjuncturele ontwikkeling in. “Dat kan heel goed”, vindt Carolien Kernkamp, “zeker wanneer dit gepaard gaat met een investering in duurzaamheid.” Haar *Green City Project* maakt het mogelijk.

Crisis is kans voor *green roof professional*

Zowel idealistisch als realistisch, noemt advocate Carolien Kernkamp haar *Green City Project*. “Je kunt het gewoon uitrekenen: in tijden van crisis jongeren opleiden voor een ambacht, levert geld op. Zeker wanneer je dit gepaard laat gaan met duurzaamheidsontwikkeling in een stadse omgeving.

Dan boek je zeker in een stad als Amsterdam dubbele winst.”

Kernkamp startte een jaar geleden met haar initiatief om meerdere partijen bijeen te brengen rond haar streven naar maatschappelijke vernieuwing en duurzaamheid. Wonderbaarlijk genoeg was het de crisis in de woningbouw én de stagnerende markt voor openbaar groen die haar op het idee bracht groendaken te laten aanleggen door jongeren met een afstand tot de arbeidsmarkt. Nou ja, aanleggen... ze zouden onder deskundige begeleiding van een erkend opleidingsinstituut en vakvolwassen hoveniers opgeleid kunnen worden tot *green roof professionals*.

Mét bijbehorend diploma. “Dat vak bestaat nog niet”, zegt ze, “maar heeft wel toekomst. Er worden steeds meer groendaken aangelegd, en er is ondanks de economische situatie nog altijd subsidie voor.”

Kernkamp vond al snel partners in het Wellant College, Van der Tol Hoveniers, woningcorporatie Ymere, de gemeente Amsterdam en cofinanciers als de Stichting Doen en Start Foundation. Maar toen ‘het dak’ nog. “We willen starten met een groep van twaalf op te leiden kandidaten. Om hen voldoende praktische ervaring te kunnen

geven, gaan we uit van 15.000 vierkante meter aan te leggen groendak per schooljaar. Maar dat loopt niet hard, omdat ook de woningcorporaties moeten bekijben. Ik denk dat we nu op 5000 vierkante meter zitten. Maar we blijven zoeken, in eerste instantie bij publieke partijen die hun traditionele zwarte daken willen voorzien van een groendak. Ik denk dat het wel gaat lukken.”

Goed voor veel

De initiatiefneemster gelooft in groendaken, zoveel is wel duidelijk. “Ze zijn goed voor het milieu, goed voor hun omgeving, goed voor de mensen, duurzaam en ze vergroten de leefbaarheid in de stad. Dit betekent niet dat we gratis werken. Wij offeren gewoon mee en schrijven in tegen concurrerende voorwaarden. Ook Van der Tol doet dat, alsof ze gewoon Van der Tol zijn. Het enige wat ze extra doen is het bieden van leerwerkconstructies en de daarbij behorende begeleiding. Ik prijs dat, want als bedrijf dat zich al twintig jaar hard maakt voor groendaken heb je met projecten als dit iets te verliezen. Maar ze weten gelukkig waar ze het over hebben, want Van der Tol doet al langer aan maatschappelijke projecten”

Wie zich al jaren hard maakt voor **groendaken**, heeft met projecten als dit iets te verliezen

De klant

De afdeling Woondiensten van woningcorporatie Vestia Rotterdam Zuid heeft als doelstelling 'trots kunnen zijn op je buurt'. De twee peilers onder dit streven zijn 1. schoon, heel en veilig, en 2. onbekend maakt onbemind. En dus worden de huurders nauw betrokken bij het realiseren van de doelstelling.

Een buurt om trots op te zijn

Huurders van een woning van Vestia Rotterdam Zuid kunnen bij de afdeling van teamleider Sociaal Beheer Lenie Broere aankloppen met klachten op het gebied van schoon, heel en veilig, of met een 'sociale melding'. "We willen graag weten hoe mensen hun wijk ervaren", zegt Broere. "Daar zijn we heel actief in. Dus we wachten niet af tot we gebeld worden, maar we trekken er ook zelf op uit." Gemiddeld vijf keer per jaar overlegt Vestia met de verschillende bewonersgroepen. Hiernaast organiseert de corporatie regelmatig activiteiten in de buurt om ook in contact te komen met de huurders die niet vanuit zichzelf deelnemen aan het buurtoverleg. "De activiteiten variëren van

een plantenactie waarbij we plantjes uitdelen, tot een groene tornado waarbij we containers voor tuinafval neerzetten en het groen snoeien en opschonen. Hiernaast hebben we speciale buurtconciërges in dienst die eveneens een signalerende functie hebben."

Via al deze lijnen bereiken Vestia berichten over hoe het volgens de bewoners allemaal schoner, heler en veiliger kan, en hoe ze nog trotser kunnen worden op hun buurt. Broere: "We zijn blij met alle initiatieven van de bewoners. Maar voorwaarde voor uitvoering is wel dat het gebeurt mét de bewoners. Dus niet van 'u vraagt en wij draaien'." Voorbeelden van acties op initiatief van de bewoners zijn het plaatsen van

Het is niet 'u vraagt en wij draaien'

plantenbakken op galerijen, het schoonmaken van portieken en het invoeren van een – overigens betaalde – heggenknipservice. "We ontdekten dat steeds meer mensen hun tuin niet goed bijhouden. Omdat ze te druk zijn, of omdat ze het niet meer kunnen. Als je daar niets aan doet, wordt het van kwaad tot erger. Dan laat uiteindelijk iedereen het onderhoud liggen. Dat bevordert niet de leefbaarheid. Maar ook niet de verhuurbaarheid." Vestia werkt daarom nauw samen met Van der Tol, dat het onderhoud uitvoert van

de binnentuinen en de contract-privétuinen. "Maar Van der Tol vervult ook een adviseerende rol. Zo zijn alle buurtconciërges voorgelicht over praktische tuinzaken die ze als tips aan de bewoners kunnen doorspelen. Ook is met ons goed meegedacht over hoe we het groenonderhoud efficiënter en goedkoper kunnen uitvoeren. We hebben zelfs een medewerker van Van der Tol als buurtconciërge bij ons gedetacheerd gehad, ter vervanging van een buurtconciërge die vanwege ziekte langere tijd was uitgevallen."